

ಹಿರಿಯರ ಒತ್ತಾಯುದಿದ್ದ
ಮಾಡಿದ ಸಾಧನೆಗಳ ಹಿಂದಿನ
ಇತಿಹಾಸವು ಅವರದಲ್ಲಿದ್ದ
ನೋವು—ನರಭಿಕೆಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ!

232:ಅನ್ಮೋನ್ನತೆ ಹುಡುಕಾಟ-11

ଦାୟ ପେତ୍ରଦଲୀ ଅନ୍ତର୍ମୂଳ୍ୟତେିଯନ୍ତୁ ସାହିଷ୍ଣୁମୁଦର ବିଗିର କେଳିଦ ହତୁ
କଂଠାଗଳ ମୂଳର ଚକ୍ରଜୀବିସ୍ତିରେହେ । ଇଲ୍ଲୋଠିମୁଦ ମୂଳଭୂତ
ପ୍ରତ୍ୟେ: ଅନ୍ତର୍ମୂଳ୍ୟତେିଯ ମାନପରାଦ ନମଗେ ଶହେଜାହାନି ବରୁଵଦିଲ୍ଲିହେ?
ପରପ୍ରତ୍ର ଶ୍ରୀତିମୁଦନ୍ତୁ, ଅଦରଲ୍ଲା ଦାଂପତ୍ରଦଲୀ ଶ୍ରୀତି ମାଦୁମୁଦନ୍ତୁ
କେଳିଯବେଳେ?

ಮಾನವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೂ ತೀರಿಯಿಂಬ ಭಾವನೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಪುಟ್ಟ ನಾಯಿಮರಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಬಿಧ್ಯು ಅಟವಾಡುವದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿರಬಹುದು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿಗಂತೂ ತೀರಿ ತೀರಿ ಬೇಕೆಂದು. ಎಪ್ಪೋ ಅಟಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅಳವ ಮಗುವು ತೀರಿ ತೋರುವ ಹಿರಿಯರ ತೋಡೆಯಮೇಲೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಮಲಗುತ್ತದೆ. ತೀರಿಯೆಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೂ ಅದು ಬದುಕಲಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಗುಣವು ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶಿಶುವಿಹಾರದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲದ, ಭಾವ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಂಕೋಚನಿಲ್ಲದೆ ಬೆಂದುತ್ತೆ ಸೈಹ, ತೀರಿ ತೋರಿಸುತ್ತ ಅನ್ನೊಣ್ಣತೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತವೆ. ಜಾಗ ಅದಿರೂ ಬಹುಬೀಗ ಒಂದಾಗಿತ್ತವೆ ತೀರಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ತೀರಿಯನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ ಎಂದರೂ ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೀರಿಸುವುದು, ತೀರಿ ತೋರುವುದು ಹಾಗೂ ಅನ್ನೊಣ್ಣತೆ ಬೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾಕೆ ಫುಸ್ತಂಭಿರ ಅಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ?

శ్రీతియన్న కొడకేగొమోల్చువుదు కెళ్లిద కడలే ఆగువుదరింద అనేమ్మానైతయ పరిక్లసయన్న గ్రహిసలు, హాగూ అదన్న దాంపత్యదలీ అలవడికొల్చులు హేచ్చుకేటూకి ప్రయత్న హకబేంగాకుడే.

సంగాలియొడనే స్తుతి, అన్నోన్స్టితెయను బెళిసీకోల్చలు అడ్డి యాగువ ఎరడనేయి కారణపెదరే బెళిపణిగేయ హసరనల్లి ఆగిరువ అవమాన హాగూ మానసిక గాయగు. ఇదు హేగేదు వివరిస్తున్నే. మస్కల బెళిపణిగే తాయ్యందెయరు తరబేతి నెడుపుదు అవళక. (స్సుని ప్రాణిగల్లులూ తరబేతియిదే: అపాయగాలిద సుర్రత్తెతాయి బదుకువ హాగూ ఆధార సంపాదిసువ కౌత్సుగాలే ఇవు. లైంక వత్తనేయ బగేగే యావ ప్రాణిగళూ తరబేతి కొడుపుదిల్ల - మానవర హోరతాయి) ఈ తరబేతియు మానవరల్లి సంశ్శారద హసరనల్లిద్దా, ఇదన్ను ‘మాడు/మాడచేడ’ ఎన్నువ కష్టపుట్టకుగల ములక బరుత్తదే. విద్యుత్తు హరియువ తంతియను ముట్టకూడదు ఎన్నువంధ అప్పుకోగల్లి అధ్యవిదే, ఆదరే హెచ్చినపుగులు సంపత్తు కాగు సుఖు ప్రతిస్థిగే కుమక్క కొడుపాటిద్దు, అనుసరిసిద్దర సమాజంద తిర్మానాగొళ్సువ భయ హిరియిరల్లిదే. ‘నమ్మన్న కేరళసువ భావనగేళను తోప్రాధిసచేడ, నమ్మ కేలాగడ్నను కేళబేడ’ ఎన్నువల్లిద శురువాగి, ‘తమావేయాగి ఇరబేడ, సలిగెయిద దూరపిరు, స్వస్థందవాగి నగబేడ, యారిగూ హక్కిరవాగబేడ...’ హాగూ ‘నినగేనూ అధ్యవాగువదిల్ల, నినగే బుద్ధియుల్ల’ ఎన్నువ తనక మందువరియుత్తవే. ఇదర ఛాధా ఏను? ‘నీన్నన్న నీను నంబకూడదు, నీను నీనాగి ఇరకూడదు. ఇష్టూ ఇల్లుదంతే ఇరు’ ఇత్తాది. ఇవుగళన్న పాలిసద్దరే తాయ్యందెయర విరుద్ధ సంఘప్ర చిండిత. హాగాగి మక్కలు తమ్మ ఒళదనియను హక్కిక్కుత్త తాయ్యందెయర ఇప్పదంత నాడెదుకోల్చతూరే. పరిణామ లిన్సుతే, ఒంటితన, అనాధప్రజ్ఞ, అమురికాల్చుత్తదే అనేకరు ‘తాయ్యందెయర అప్పేస్తే తక్కుతే నడేయల్లి; నడెదుకొండిద్దరే అవరు నన్నన్న ప్రతీతిశస్థితుపుదిత్తు’ ఎందు తప్పితస్త భావ, కీర్తిమే బేసీకోల్చుత్తారే. హీగే, హీస్తేకే హాగూ తప్పితస్త భావద హిందే హుట్టుపుభావవాద ప్రతితిశస్థిత హాగూ అన్నోన్ వాగిరువ సాముఛ్ఛ మరీయాగుత్తదే.

ఇదరఫ పను? హచ్చె బిదివర అథవా హచ్చె సంపాదన
మాదువవర ఇతిహాసపు హచ్చె నోపు-నరాలేకిగాంద కూరిట్తురే
భావనాకై మచ్చెదల్ని హేళువుదాదరె, వ్యవస్థగే మొందికోళ్లువ
ధావండల్ని మానసిక గాయగసు హచ్చెగుత్తుచే. గాయగసు
హచ్చెదమ్మ తనుతన కటిమెయగుత్త స్వల్పికి కళీదుహోగుత్తుదే ఇదక్కే
జ్ఞానత ఉదాహరణేయిందరే నమ్మ వ్యవస్థిత ఏవాకాగళు. ముదుగ
ముడుగియిదు అయ్య మాదికోళ్లువ ఒరగల్లు శ్రీతి అన్నోన్నతే అల్ల,
ల్యోగిక ఆకషణేయూ అల్ల, వృక్షి న్యోప్పుళ్ల, సంపాదనే హగు అంతస్తు.
ఇల్లోప్పు బుధివంత ముదుగ తను సహపారియన్న శ్రీతిషుమ్మిద్ద. కోనేయ
వషట అవను నపాశాగి ఆకే ఉళ్ళక శ్రీణియల్లి పావాదళు. ఆకేయ
హితపరు అపథ మనస్గియే ఏరుధవాగి ప్రేమయన్న దూరమాడి
డాక్టరేచో మాదికోండ ముదుగినే ముదువే మాదిదరు.
మూరు వషషద తరువాయి ఏనాగిదే? నపాశాద ముదుగ దోడ్డ
వ్యవహారాదల్ని తొడికిషోందిద్దు, ధారాళవాగి సంపాదిస్తుచ్చిద్దానే.
ఇత్త గండినద సాకమ్మ అనుకూల ఇద్దరూ ఒంచురూ శ్రీతి
గిగద ముదుగియ పరిస్థితియు విట్టేదనశ్శే ప్రేలేఖిషుత్తిదే.
మచ్చుట్టు ఉఁగే కట్టప్పుకేగాలిగి బుగాగి బేఁయిమాగ మట్టిందిం సహజవాగి
బందిరువ శ్రీతితేముగాంద బాంధవ్య కట్టుకోళ్లువ వరదానపు హింయిర
సంస్కారద ప్రభావ్యే బుగాగి లావగ్రస్త ఆగుత్తుదే. పరికామవాగి
అవరు తమన్నో తావు ఇష్టపడలారారు. స్వతః శ్రీతిసేకోళ్లిద్దరే
సంగాతియన్న శ్రీతిసలారారు. ఆగ అన్నోన్నతేయే మచ్చులారాదు
ఉఁడికి ప్రకాయవాగినే కట్టేమార్కి 8494944888.